

UITSPRAAK CBE-EUR op het beroep van .....

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij brief van 5 augustus 2015, ontvangen door het CBE op 12 januari 2015, heeft ..... (hierna: appellant) beroep ingesteld bij het CBE (hierna: het college) tegen het besluit van de examencommissie Erasmus School of Law (hierna: verweerder) van 29 juli 2015. Verweerder heeft bij brief van 15 september 2015 een verweerschrift ingediend. Appellant heeft bij brief van 23 september 2015 op dit verweerschrift gerepliceerd. Het beroep is behandeld door het college in zijn openbare zitting van 19 oktober 2015. Appellant is ter zitting verschenen. Verweerder werd ter zitting vertegenwoordigd door ..... en ....., respectievelijk vice-voorzitter examencommissie ESL en examinator van appellant.

Op 3 november 2015, ontvangen door het CBE op 3 november 2015, heeft appellant een klacht ingediend via de faciliteit Rechtsbescherming met betrekking tot de beroepsprocedure bij het CBE. Deze klacht is in de beoordeling van dit beroep betrokken.

II. Motivering

1. Appellant is in het studiejaar 2014-2015 begonnen met de masteropleiding Bedrijfsrecht. Tijdens het schrijven van zijn scriptie heeft hij begeleiding ontvangen van ..... (hierna: examinator). Appellant heeft op 29 juli 2015 het afsluitend masterexamen Bedrijfsrecht afgelegd, waarbij ..... als tweede lezer zijn scriptie heeft beoordeeld. De masterscriptie van appellant werd beoordeeld met een 7.5. Tegen deze beoordeling heeft appellant beroep aangetekend.

Appellant voert -kort samengevat- aan dat de totstandkoming van het cijfer onvoldoende en gebrekkig is gemotiveerd en dat door de examinator onzorgvuldig zou zijn gehandeld gedurende het begeleidingsproces. Appellant beroept zich op het motiverings-, het zorgvuldigheidsbeginsel en het handelen in strijd met de Onderwijs- en Examenregelingen (hierna: OER) en de daaruit voortvloeiende regelingen.

Ten aanzien van de motivering van de totstandkoming van het cijfer voert appellant aan dat de examinator geen gebruik heeft gemaakt van het beoordelingsformulier zoals neergelegd in artikel 12 lid 5 OER. In het e-mailbericht van 3 augustus jl. waarin de examinator de totstandkoming van het cijfer nader motiveert, heeft de examinator aangegeven dat bij de beoordeling rekening is gehouden met een zevental punten en zou de examinator slechts een punt hebben toegelicht. De twintigtal criteria van het beoordelingsformulier zijn door de examinator niet nader toegelicht. Volgens appellant is het onontbeerlijk dat voor een evenwichtige en objectieve beoordeling van een scriptie gebruik wordt gemaakt van vooraf vastgestelde beoordelingsnormen en is de beoordeling, nu de examinator ten tijde van de beoordeling geen gebruik zou hebben gemaakt van een beoordelingsformulier, op een subjectieve en niet-evenwichtige wijze totstandgekomen. Appellant spreekt zijn verbazing uit over het feit dat verweerder appellant geen inzicht wil verschaffen in het beoordelingsformulier aangezien in de toetshandleiding van de Examencommissie (p.12) is opgenomen dat transparantie bij de beoordeling van de scriptie voorop staat. Appellant wijst daarnaast op zijn verzoek van 30 juli jl. waarin hij heeft verzocht om een herbeoordeling en hier zou volgens appellant niet op in zijn gegaan door de examinator.

Ten aanzien van het begeleidingsproces stelt appellant zich op het standpunt dat examiner onvoldoende betrokken was bij het proces en zodoende in de begeleiding tekort is geschoten. Appellant betwist dat er sprake was van intensieve begeleiding zoals door de examiner is gesteld en bestrijdt met klem dat de feedback constructief en kritisch is geweest. Uit het overlegde tijdpad kan volgens appellant worden afgeleid dat appellant summier contact heeft gehad met de examiner; appellant heeft de examiner niet persoonlijk ontmoet en de begeleiding vond voornamelijk telefonisch en per e-mail plaats. Daarnaast zou de appellant niet of niet voldoende feedback hebben ontvangen. Appellant wijst op paragraaf 3.1 van de regeling 'scriptietraject bedrijfsrecht' hoofdstuk 3 punt 10 van de 'Minimumeisen Scripties' waarin is opgenomen dat er een aantal besprekingen met de examiner dienen plaats te vinden en dat elk hoofdstuk op korte termijn een keer kritisch wordt gelezen en van commentaar wordt voorzien. Ten aanzien van de tweede lezer merkt appellant op dat zij tijdens het eindgesprek niet in staat was om een eigen motivatie te geven waartoe zij volgens appellant wel verplicht was op grond van artikel 24 lid 3 OER. Appellant betoogt dat hij te weinig feedback heeft gehad en dat hij met meer en zorgvuldigere begeleiding een hoger cijfer had kunnen behalen. Appellant voert aan dat diens zelfredzaamheid op deze wijze wordt afgestraft.

Appellant verwijt examiner dat hij hem niet eerder erop heeft gewezen dat het onderwerp niet bovengemiddeld complex zou zijn, waardoor het behalen van een hoger cijfer niet mogelijk was. Appellant heeft diverse malen de wens om een hoog cijfer te behalen om een goed gemiddelde te bewerkstelligen uitgesproken. Door akkoord te gaan met een naar de mening van de examiner, niet bovengemiddeld complexe probleemstelling zou examiner onzorgvuldig jegens appellant hebben gehandeld nu hij wist of behoorde te weten dat appellant een hoog cijfer wilde behalen.

Appellant geeft aan dat hij de schikkingsvoorstellen van verweerder heeft afgewezen omdat hij wil dat voor de onafhankelijke deskundige herbeoordelaar in beeld wordt gebracht welke (procedurele) fouten gemaakt zijn bij de begeleiding die de totstandkoming van zijn scriptie zouden hebben beïnvloed. Daarnaast geeft appellant aan dat het tweede schikkingsvoorstel, waarin hem de mogelijkheid werd geboden om zijn scriptie te verbeteren, niet mogelijk is; appellant is o.a. momenteel bezig met het schrijven van zijn scriptie voor zijn studie Economie en het is daarnaast enig tijd geleden is dat hij de scriptie heeft ingeleverd. Dit zou betekenen dat appellant zich weer zou moeten verdiepen in het onderwerp.

Appellant verzoekt een onafhankelijke herbeoordeling door een derde, waarbij gebruik gemaakt wordt van het beoordelingsformulier en de ook mate van begeleiding in acht wordt genomen.

2. Verweerder betwist dat de totstandkoming van het cijfer onvoldoende en gebrekkig is gemotiveerd. Verweerder voert aan dat de examiner wegens uitzonderlijke (medische) familieomstandigheden niet aanwezig kon zijn bij het eindgesprek op 29 juli jl., maar dat nadat appellant op 30 juli jl. examiner verzocht om een nadere motivering van het cijfer en een herbeoordeling, de examiner op 3 augustus jl. het cijfer telefonisch nader heeft gemotiveerd waarbij appellant voldoende ruimte had voor het stellen van vragen. De inhoud van het gesprek is dezelfde dag in een e-mailbericht samengevat en aan appellant gemaild. Dat de examiner niet alle punten uit het scriptiebeoordelingsformulier heeft gemotiveerd, acht verweerder niet bezwaarlijk nu examiner voldoende uitgebreid en (nader) gemotiveerd op de voor het eindcijfer beslissende factoren is ingegaan. Daarmee zou het motiveringsgebrek -al dan niet aanwezig- volgens verweerder in voldoende mate zijn hersteld.

Het verzoek van appellant om zijn scriptie te herbeoordelen heeft examiner ingewilligd door zijn scriptie opnieuw te beoordelen en nader te motiveren. Het e-mailbericht van 3

augustus jl. dient volgens verweerder te worden beschouwd als de herbeoordeling. Deze herbeoordeling heeft volgens verweerder niet geleid tot aanpassing van het toegekende resultaat.

Dat het voor appellant onmogelijk was om een hoger cijfer te bewerkstelligen omdat de probleemstelling niet bovengemiddeld complex was, betwist verweerder. Verweerder voert aan dat appellant met zijn onderwerp en de probleemstelling een hoger cijfer kon behalen, maar door de wijze waarop het onderwerp en probleemstelling zijn uitgewerkt en de hulp die appellant daarbij van de examinerator nodig had, kon dit resultaat niet worden gerealiseerd. Dat appellant een hoger cijfer wilde behalen kan volgens verweerder niet worden beschouwd als een verantwoordelijkheid die aan de examinerator kan worden tegengeworpen wanneer deze niet wordt gerealiseerd.

Verweerder betwist dat appellant summier contact heeft gehad met de examinerator; in het door appellant aangevoerde staat volgens verweerder nergens beschreven dat het contact persoonlijk dient te zijn en is het niet mogelijk en onwenselijk om de vorm en frequentie van de contactmomenten, die afhankelijk zijn van diverse factoren, tot in de puntjes in regelingen vast te leggen.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat appellant gedurende het begeleidingsproces bij herhaling (inhoudelijke) feedback heeft ontvangen. De examinerator zou uitgebreid feedback gegeven hebben op de door appellant geschreven notities ter voorbereiding op het schrijven van de scriptie en ook zou examinerator uitgebreid feedback hebben gegeven op de concept hoofdstukken van de scriptie. Ook zou appellant voldoende ruimte hebben gehad om vragen te stellen.

Dat de beoordeling van de scriptie niet op objectieve maatstaven heeft plaatsgevonden bestrijdt verweerder met klem. De examinerator is een nationale expert met betrekking tot het onderwerp en over diens deskundigheid met betrekking tot de inhoudelijke beoordeling van de scriptie kan naar de mening van verweerder daarom niet worden getwijfeld. Een beoordelingsformulier biedt volgens verweerder bij de totstandkoming van het cijfer een nuttige en noodzakelijke leidraad, maar de eindbeoordeling is volgens verweerder meer dan een optelsom van de criteria opgesomd in het beoordelingsformulier en gebeurt volgens verweerder met een bepaald 'Fingerspitzengefühl'. Daarnaast is de scriptie volgens verweerder eigenstandig door de tweede lezer beoordeeld en stelt verweerder zich op het standpunt dat de het cijfer voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen. Verweerder betwist dat appellant met meer begeleiding een hoger cijfer had kunnen behalen; volgens de examinerator komt er een moment dat je voor gaat zeggen en dit zal juist een devaluerende werking op het cijfer hebben. Dat appellant bepaalde onderdelen in zijn scriptie niet heeft uitgewerkt is de eigen keuze van appellant geweest, aldus verweerder.

Verweerder merkt op dat aan appellant diverse redelijke schikkingsvoorstellen zijn gedaan die hij allen heeft afgewezen. Aan appellant is voorgesteld om zijn scriptie opnieuw te later herbeoordelen door een derde onafhankelijke hoogleraar (desgewenst van een andere universiteit). Aan deze onafhankelijke deskundige derde zou worden gemeld dat de scriptie tot stand is gekomen met een grote mate van zelfstandigheid. Verweerder is van mening dat het geen zin heeft om, zoals appellant heeft verzocht, in beeld te brengen hoe het begeleidingsproces heeft plaatsgevonden, omdat dit onder andere de aandacht van de inhoud van de scriptie af zou leiden. Verweerder heeft appellant ook de gelegenheid geboden om zijn scriptie te verbeteren teneinde meer diepgang te bereiken in de uitwerking van het scriptieonderwerp. Ook dit voorstel heeft appellant afgewezen.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het college stelt voorop dat de beoordeling van een scriptie een exclusieve bevoegdheid is van de daarvoor door de examencommissie aangewezen examinator zoals neergelegd in artikel 7.12c WHW. De beoordelingsbeslissing van de examinator – aan de scriptie van appellant werd het cijfer 7,5 toegekend - kan slechts marginaal door het college worden getoetst. Het college heeft na te gaan of de examinator in redelijkheid tot het gegeven oordeel heeft kunnen komen zonder in strijd te komen met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel.

Appellant heeft in beroep aangevoerd dat de totstandkoming van het cijfer onvoldoende en gebrekkig is gemotiveerd en dat er onzorgvuldig is gehandeld door de examinator gedurende het begeleidingsproces. Appellant beroept zich op het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel. Niet is weersproken dat appellant gedurende het begeleidingsproces op verschillende momenten feedback heeft gehad. Het college is van oordeel dat met de door verweerder overgelegde stukken de totstandkoming van het resultaat van de scriptie deugdelijk is gemotiveerd. Het college is van oordeel dat de examinator voldoende heeft beargumenteerd en inzichtelijk heeft gemaakt waarom aan appellant het toegekende cijfer is verstrekt. In hetgeen appellant heeft aangevoerd ziet het college daarom geen aanleiding voor het oordeel dat bij de totstandkoming van het cijfer in strijd met het motiveringsbeginsel zou zijn gehandeld.

Met betrekking tot het begeleidingsproces merkt het college op, dit met het oog op de OER en de daaruit voortvloeiende regelingen, dat het proces “oneffenheden” vertoont (het niet persoonlijk ontmoeten van de examinator en een aantal hoofdstukken niet op korte termijn van commentaar voorzien). Het college is van oordeel dat appellant niet aan heeft kunnen tonen dat deze “oneffenheden” van invloed zijn geweest op de totstandkoming van het cijfer. Appellant heeft aangevoerd dat indien hij meer en zorgvuldiger zou zijn begeleid, hij een hoger cijfer had kunnen behalen. Het is voor het college niet, althans onvoldoende komen vast te staan dat appellant met meer begeleiding een beter cijfer had kunnen behalen, temeer zoals verweerder heeft gesteld, een intensievere begeleiding een devaluerende werking zou kunnen hebben op het cijfer. In hetgeen appellant heeft aangevoerd ziet het college geen aanleiding voor het oordeel dat bij de beoordeling van de scriptie onzorgvuldig zou zijn gehandeld. Daarbij neemt het college de schikkingsvoorstellen van verweerder in aanmerking, die door het college meer dan redelijk geacht.

Ten aanzien van de klacht van appellant met betrekking tot de procedure bij het college zoals geuit bij brief van 3 november, merkt het college het volgende op. Het college constateert dat de genoemde termijnen in de klachtbrief van appellant termijnen van orde betreffen, met uitzondering van de beslistermijn. Het college betreurt ten eerste dat deze termijnen niet door het college zijn gehandhaafd en/of gehaald. Het college constateert dat het dictum reeds aan appellant is gemeld, maar is met appellant van mening dat niet in overeenstemming met het vereiste van transparantie is gehandeld. Dat de termijnen – al dan niet termijnen van orde- niet altijd zijn gehaald, kan naar het oordeel van het college echter er niet toe leiden dat in de onderhavige zaak anders zou moeten worden beslist.

Naar het oordeel van het college dat met inachtneming van de door het college uit te voeren toetsing er geen aanknopingspunten zijn voor een oordeel dat de bestreden beslissing geen stand kan houden.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.